

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TE KOOP : OUDERS !

Jongerentoneel

door

Rit Geysen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2001
Nr.2292

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TE KOOP: OUDERS!* op te voeren moet de naam van auteur *RIT GEYSEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1995/220/43
ISBN 90-385-0409-8

© 1995 Toneelfonds J. Janssens/Rit Geysen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Te koop : Ouders !

Jongerentoneel.

Tekst: Rit Geysen.

Thema : Adolescenten vormen een generatie die wat stuurloos dobbert tussen puberteit en volwassenheid. Dat brengt spanningen met zich mee, spanningen met ouders, maar ook vragen en twijfels over zichzelf, over de toekomst, over de maatschappij. **Te koop : ouders!** handelt over het soms pijnlijke proces van 'ouder'zijn en 'ouder'worden.

Korte inhoud : Overal zijn er wel eens spanningen thuis, maar Marjan vindt dat ze het wel erg slecht heeft getroffen. Haar ouders begrijpen haar niet, hebben overal kritiek op, zijn hopeloos ouderwets en denken het altijd beter te weten. De situatie wordt er niet eenvoudiger op wanneer haar ouders een soort pedagogisch experiment op touw zetten. Marjan is het meer dan beu, en start samen met haar vrienden een tegenoffensief: ouders gewoon verkopen...!

Akteurs : Ong.10 jongeren tussen 15 en 18 jaar.
Min. 3 volwassenen.

Decor : Alle genoemde speelvlakken zijn zichtbaar op het podium (simultaantoneel). Scèneveranderingen worden aangegeven door de belichting; Interpretatie en uitwerking afhankelijk van regie-visie.
Locaties: Slaapkamer Marjan, Bank (Bushalte), Jeugdhuis.

Muziek : Aangegeven liedjes en muziek worden live uitgevoerd op het podium. Samenstelling orkest en zangers afhankelijk van aanbod, keuze van de liedjes afhankelijk van de regie-visie.

Rolverdeling:

Vader(psycholoog), moeder(lerares), vriendin moeder. (Bij voorkeur gespeeld door volwassenen).

Marjan(ong.18 jaar), Ellen (zus, studeert Germaanse in Leuven)

Joyce, Inge: beste vriendinnen

Mark, Johan, Dave: vrienden

Katleen, Vanessa, Sigrid, Peggy, Greet, Sara : Vriendinnen

Anke: cafébazin.

Scène 1

Slaapkamer Marjan; keiharde muziek, donker podium.
Stemmen Marjan, moeder.

Moeder: Marjan...Marjan (luider)...Marjan (brult)...!!!

Muziek uit.

Marjan: Ja.

Moeder: Kan die muziek wat stiller?

Marjan: Ja.

Opnieuw keiharde muziek.

Moeder: Marjan!!! (brult)

muziek uit.

Marjan: Ja?

Moeder: (komt binnen in kamer) Ik vroeg of die muziek wat stiller kon!

Marjan: En ? Ik heb toch geantwoord?

Moeder: Wilt ge die dan ook stiller zetten?

Marjan: Dat had je niet gevraagd!

Moeder: Maar wel bedoeld!

Marjan: Dat had ik niet begrepen!

Moeder: Doe niet zo kinderachtig! Is je kamer al opgeruimd?

Marjan: ...

Moeder: Je had beloofd ze op te ruimen!

Marjan: Maar ik had niet gezegd wanneer!

Moeder: Je gaat niet weg vooraleer je kamer op orde is.

Marjan: Dat zie je van hier! Ik zal een andere keer wel eens opruimen nu moet ik vertrekken. Ik ben al te laat.

Moeder: Je gaat niet, versta je , laat je vrienden maar eens wachten, ik wacht al weken op die zogenaamde opruimbeurt.

Marjan: Ik ga toch!

Moeder: Als je weggaat zonder op te ruimen , dan blijf je maar weg!

Marjan: Dat was ik toch al van plan! Zo'n gezaag hier altijd! Dit mag niet en dat mag niet en doe zus en doe zo en spreek niet zo en roep niet zo en zet de muziek niet zo hard en trek fatsoenlijke kleren aan, hoe loop je daar weer...ik ben het kotsbeu!

Moeder: Sla niet zo'n toon aan tegen mij! Wie denk je wel dat je bent?

Marjan: Dat weet ik niet meer! Jullie geven me geen kans om dat uit te zoeken. Jullie schrijven me precies voor hoe ik alles moet doen, hoe kan ik het dan zelf uitvinden? En als ik dan al ben zoals ik ben is het blijkbaar niet goed genoeg. Ik ben het zat, hoor je?

Moeder: Doe niet zo teatraal, je speelt niet mee in de één of andere VTM-reeks!

Marjan: Jammer genoeg niet, daarin hebben ze toffe ouders! Ik ben weg, bekijk het maar. Zaag maar tegen iemand anders.

moeder: Doe niet zo belachelijk! Het regent dat het giet! En heb je alles voor school al gedaan?

Deur knalt toe.

Moeder: Marjan! Marjan? Oh, god...

Zachte muziek. Spot op moeder (in kamer), spot op Marjan (op bank aan bushalte), zelfde houding beiden.

Daarna licht uit op moeder, aan op bushalte. Muziek stopt.

Scène 2

Bank - Marjan, Inge, Joyce.

Joyce: ... en er was daar een gast, bangelijk knap jong, en die zijn ogen...

Inge : (merkt Marjan op) Hoi, wat doe jij hier, wortel schieten?

Marjan: (haalt zwijgend de schouders op)

Joyce: Hé, je meent het! Was ist loos? Ruzie met Johan?

Marjan: Nee....thuis....och...(zucht)

Joyce: Och als het dat maar is! Niks nieuws onder de zon. Kom joh, we gaan naar Den Brosser, daar is't leuker dan thuis.

Inge: Allé Joyce, wacht toch 'ns efkes...Wat is er dan Marjan ? Ruzie ? Ach jong, alle ouders zagen van tijd tot tijd, daarvoor worden ze betaald , denk ik.

Joyce: Dat zou pas wat zijn , dan waren die van mij al multi-miljonair! Komaan jongens, geen gezaag vandaag (zingt enkele maten van populair deuntje) we gaan lol trappen.

Marjan: Ik weet het niet...ik heb gezegd dat ik weg was, voorgoed, begrijp je? Ik was razend op ons ma...Maar nu, nu weet ik het niet meer...ik heb het koud...en ik meende ook niet alles wat ik heb geroepen. Nu zit ons ma ermee...

Joyce: Je denkt toch niet dat die daarover wakker ligt zeker? Zolang je het op school maar niet te bont maakt, is het voor hen al dik in orde.

Marjan: Als ze me maar eens wat meer vrijheid zouden geven, me de dingen zelf lieten uitzoeken... maar ze vertrouwen me niet ,vrees ik.

Joyce: Terecht misschien...

Inge: 't Gaat over Marjan, niet over jou!

Joyce: Weet je wat je moet doen? Een nachtje wegblijven, dan zullen ze wel anders piepen. Slaap toch gewoon in Den Brosser, dat vindt Anke best in orde.En dan zie je morgen wel weer verder.

Inge: Toe, Marjan, ga tenminste even mee naar binnen, je bent doorweekt!

Marjan: Och ja, ik heb toch niets anders te doen...en waar zou ik anders naartoe moeten?

Opzij naar café; licht volgt.

Scène 3

Café - alle jongeren, behalve Johan.
Allen praten, drinken, muziek.

Joyce: Feestje bouwen mannen, we hebben iets te vieren!

Greet: Wat dan? Boyfriend nr 6 deze week?

Joyce: Wat zou daaraan te vieren zijn? Neenee, we feestten omdat Marjan een nieuw status heeft : dakloze!
(declameert overdreven) Zij heeft den ouderlijken woonst verlaten om op gansch eigene wiken de horizons te verkennen.

Mark: En uwe wiskunde morgen?

Joyce: Waarop slaat dat nu weer? Ik hou hier een lyrische ontboezeming over...

Inge: Over ontboezemingen gesproken, uwe knop staat open...

Joyce: (gilt) Nee toch, waar?

Inge: Grapje! Komaan Joyce, hou er nu over op. Laat Marjan eerst wat bekomen.

Marjan: 't Gaat al weer. 'k Voelde me alleen effe rot. 't Was weer hard tegen onzacht, en eigenlijk...

Greet: Eigenlijk zullen ze het wel verdiend hebben.

Marjan: 'k Weet niet, ik had wel beloofd mijn kamer op te ruimen...

Joyce: Wie wil er nu opruimen als iedereen heeft afgesproken?
Da's toch logisch! Waar of waar, Anke, had jij het thuis ook zo lastig met je ouders?

Anke: Och, dat betert wel als je wat ouder wordt. Dan leer je wat meer begrip opbrengen voor mekaar.

Mark: Amaai, ons bomma heeft gesproken. Wat ga je nu doen, Marjan?

Marjan: Naar huis terug zeker? Waar kan ik anders naartoe?

Maar nu nog niet! Eerst even bekomen. Ik heb er dorst van gekregen. Anke, voor mij een cola.

Iedereen geeft bestellingen door.

Marjan: Zeg Mark, waar zit Johan? Die zou toch ook komen?

Mark: Is mijne schouder niet goed genoeg om op uit te huilen?

Marjan: (aarzelend) Jawel,...na die cursus bodybuilding misschien!
Nee, serieus, waar zit hij?.

Mark: Ik weet het niet. Hij moest nog iets regelen ofzo, met die brommer.

Joyce: Toffe bak die hij gaat kopen!

Marjan: Kopen? Wie, Johan? Hij heeft nog geen geld om mij terug te betalen, laat staan dat hij een brommer gaat kopen!

Peggy: Wie gaat er een brommer kopen?

Mark: Johan, die Harley van de Simon.

Marjan: Wordt gezegd. Ik weet van niks. Bovendien, hij mag van thuis helemaal geen brommer hebben.

Joyce: En dan? Sinds wanneer hou jij rekening met je ouders? Jij bent wel de laatste die moet spreken! Van zagen gesproken! Johan doet toch wat hij zelf wil zeker!

Peggy: Ik vind dat jullie allemaal vlug op je tenen getrapt zijn! Wat is dat toch vanavond?

Mark : De examens komen dichterbij, dan stijgt de spanning.

Marjan: Nu je't zegt, ik zou eigenlijk dringend moeten beginnen studeren. Nog maar twee weken...

Joyce: Nog twee weken! Dan hebben we nog 14 dagen tijd om lol te maken!

Iedereen lacht, praat verder. Geroezemoes deint uit met licht.

Scène 4

Slaapkamer Marjan - Vader, Moeder, Ellen.

Vader: Ja, dat begrijp ik wel, 't zelfde liedje als altijd dus... maar waar is ze nu ?

Moeder: Hoe kan ik dat nu weten! Ze heeft de deur dichtgegooid en ze was weg!

Vader: Moest je nu ook zo direct kwaad worden? Je weet dat ze de laatste tijd niet veel nodig heeft!

Moeder: Ik wil jou wel eens zien als je haar de hele dag rond je hebt. Er is niks goed meer de laatste tijd. Vrienden niet, school niet, wij niet...wij vooral niet.

Vader: Tja, dat is de leeftijd hé.

Moeder: Ja, maar jij komt niet thuis met nog hopen verbeteringen voor de boeg, eten dat nog moet gemaakt worden, een rotdag achter de rug en een huis dat davert van het lawaai: ik zou wel eens willen zien of jij dan zo rustig zou blijven!

Vader: Toch zou dat beter zijn. 't Helpt niks van te gaan roepen.

moeder: Je zou voor minder! Je moest eens horen wat een hysterische uitleg ze weer deed. En bovendien, als je het dan toch allemaal zoveel beter weet, doe het dan zelf, meneer de psycholoog!
Ik weet het niet meer...ik kan voor haar geen goed doen. Alles loopt mis. En wie weet waar zit ze nu ergens? Ik weet niet eens of ze wel een jas bij zich heeft.

Vader: Zo'n vaart zal het allemaal wel niet lopen, seffens staat ze hier wel terug, als de bui over is.

Ellen (vanuit coulissen):
Joehoe, joehoe...ik ben er! Waar zit iedereen?

Vader: Hier, op Marjan haar kamer.

Ellen: Wat is dat hier? Vergadering? Waar is ons Marjan?

Moeder: Hoe was't in Leuven? Je bent vroeg thuis, met iemand kunnen meerijden?

Ellen: Steven was met de auto. Ik heb de uitslag van het partiël: psychologie 14, taalkunde 12, logica weten we nog niet.

Vader, moeder:

Hé, geweldig, tof, proficiat. Da's dus een vrijstelling voor psychologie?

Ellen: Ja, en dat stuk taalkunde valt weg. Het tweede deel komt pas in juni, maar dat valt toch mee hé,

Vader: En je dacht nog wel dat je't slecht gedaan zou hebben!

Ellen: Nu ja, slecht...ik wist dat ik fouten had gemaakt, en 't eerste jaar weet je 't nooit zeker hé...waar zit ons Marjan eigenlijk?

Moeder: Als we dat eens wisten...

Ellen: Toch weer geen ruzie zeker? Och, dat kind verbrodt hier de laatste weken heel de sfeer. Wat heeft die eigenlijk?

Vader: Identiteitskrisis.

Moeder: Puberstreken noemen ze dat bij ons.

Iedereen lacht flauw.

Ellen : Wat was er nu weer?

Moeder: Marcel, bel jij eens naar Joyce, of naar Inge, misschien zit ze daar.

Scène 5

Slaapkamer Marjan - Moeder, Ellen, Vader

- Moeder: Ja, wat was het ?
't Zelfde als altijd. Niets dus. Muziek, kamer...van
't een kwam het ander. Ze zei dat ze het afstapte.
- Ellen: Ze heeft mijn jeansvest toch niet aan hé?
- Moeder: Is dat het enige waaraan jij kunt denken? Waar zit ze misschien?
- Ellen: In Den Brosser zeker, daar zit heel die kinderbende tegenwoordig.
- Moeder: Den Brosser? Wat is dat voor iets?
- Ellen: Eén of ander nieuw jeugdhuis. Een soort studenten-café of zo, enfin...studenten....
- Moeder: Dat is toch niets raars hé?
- Ellen: Gewoon, een bizarre kroeg. Waar is het tegenwoordig nog wel veilig?
- Moeder: Je bedoelt toch niet dat het de één of andere illegale bedoening is hé, toch geen drugs of zo...
- vader: Inge zit volgens haar ouders bij Joyce, en Joyce is bij ons Marjan zozegd...
- Moeder: Ons Ellen denkt dat ze in Den Brommer zitten...
- Ellen: Brosser!
- Moeder: Zou je eens niet gaan kijken? Wie weet wat steken ze daar uit?
- Vader: Ze staat hier seffens wel terug. Je zult wel zien, die vriendinnen moeten straks toch allemaal naar huis. Ze komt wel terug ! Laat ons het nu nog maar efkes aanzien...
- Moeder: Maar je hoort zoveel eigenaardige dingen de laatste tijd ... wie weet wat gebeurt er met haar ?
- Ellen: Laat die toch doen, ons Marjan is niet onnozel hoor, die trekt haar plan wel ... binnen een jaar zit ze ook op kot misschien, dan kan je haar toch niet elk uur kontroleren !
- Vader: 't is geen kwestie van kontroleren, wij zijn gewoon bezorgd.

Ellen: Overbezorgd ja. Ik versta dat wel van ons Marjan, die wil af en toe haar eigen beslissingen nemen.

Moeder: Maar met jou hadden wij het toch niet zo moeilijk !

Ellen: Ja maar , ik ben dan ook een heel brave hé ? (lacht)
Nee, gewoon, ons Marjan vindt dat ze af en toe het recht moet hebben om zelf te beslissen.

Moeder: Het recht ja, over rechten weten jullie alles, maar plichten, dat woord komt in jullie woordenschat niet voor. Jullie willen van alles van kleding over vrijheid tot zakgeld, liefde, begrip...maar eens iets in de plaats stellen...

Vader: Ons ma heeft wel ergens gelijk hé, wij vragen toch niet zo heel veel, eens af en toe een kamer opruimen, goede resultaten op school, af en toe eens een avondje bij ons thuis zitten, dat is toch niet overdreven dacht ik.

Moeder: Als er een van die vriendjes belt, dan vliegen ze wel, dan kunnen ze niet rap genoeg zijn, maar als wij eens iets vragen...

Ellen: Je moet nu ook niet overdrijven hé, zo slecht zijn we nu ook weer niet. En die ruzie van daarstraks... dat is toch niet zo'n drama ! Morgen is dat al vergeten...

Moeder: Als ons Marjan daartegen terug is ! Die heeft er geen idee van wat ze met haar gedrag teweeg brengt, die denk gewoon niet na. En wat ze allemaal zei ... al meende ze maar de helft, toch doet dat zeer, die verwijten...

Vader: We doen dat allemaal een beetje teveel, denk ik; dingen zeggen die kwetsen, mekaar een stukske kapot maken... we vinden blijkbaar nooit de goede toon om over moeilijkheden te praten... we missen daarvoor de goede woorden denk ik;

Ellen: En de moed ... vooral de moed om toe te geven dat we verkeerd zijn. Langs de twee kanten ! (glimlacht)
Ons Marjan zou zeggen: in wat voor boekske heb je dat nu weer gevonden ?

Allen lachen, licht uit;

Scène 6

Café, spaarzaam verlicht - Anke, Marjan, Mark

Anke: 't Wordt stilaan tijd hé jongens, ik zou graag sluiten.

Marjan: Nog efkes Anke, ik wil nog niet naar huis.

Anke: OK dan, ik trakteer de laatste.

Mark: Wat ga je nu doen?

Marjan: Ik weet het niet...ik kan toch niet met hangende pootjes terug?
Ze zouden nogal lachen!

Mark: Je zou bij mij kunnen komen slapen, maar je begrijpt, mijn ouders...

Marjan: Ja, dat versta ik wel...kun je niet samen met mij hier blijven?
Slapen we toch gewoon op de grond of zo...

Mark: Als Johan hier was geweest zou je 't mij niet gevraagd hebben!

Marjan: (haalt schouders op) Maar Johan is er niet. Die zal ik eens goed z'n saus geven als ik hem zie! Hij had beloofd te komen...
Anke... kan ik hier niet slapen vannacht? Voor één keertje maar?

Anke: Hier, allé jong, dat gaat toch niet! Ik heb geen vergunning om hotel te houden hoor! (lacht) En daarbij, zo helemaal alleen... Bovendien, ze zullen ongerust zijn thuis.

Marjan: Ongerust? Dat had je gedacht! Eindelijk verlost van mijn rotkarakter zul je bedoelen. Kunnen ze gezellig met intelligente Ellen praten over de universiteit...Zo'n snob geworden joh, je herkent die gewoon niet meer. Denkt dat ze al professor is omdat ze toevallig een kot heeft in Leuven! En slijmen bij ons ma en onze pa...! Ongelooflijk. Kei-burgerlijk, jong, de heilige Ellen.
Weet nog niet eens de dichtstbijzijnde kroeg naast haar kot!

Mark: Dat is toch Germaanse hé, dat zij doet?

Marjan: 't Zal wel zeker. Allemaal suffige boeken van dooi mensen...je moet er maar zin in hebben! Niet moeilijk dat ze zelf op een mummie begint te lijken...

Vader komt binnen.

Anke: Wie is die typ nog zo laat ?

Scène 7

café - Anke, Mark, Marjan, vader

Mark: Uwe pa!

Marjan zwijgt, hoofd naar beneden.

Vader: Goedenavond...(kucht)...ik dacht zo, nu ze de laatste bus gemist heeft, zal ik zelf maar voor taxi spelen...

(stilte)

Kom je mee, Marjan?

Marjan (agressief):

Waarom? Om nog eens de scène van daarstraks over te doen?

Vader: Ik denk eerlijk gezegd dat het wat laat is om wat dan ook over te doen. We kunnen allemaal best eerst wat nachtrust gebruiken.

(tegen Mark)

Kan ik jou ook een lift aanbieden?

Mark: Ik weet niet...Marjan...ik ...ik...ik wil haar niet graag in de steek laten...

Vader: Dat kan ik ten zeerste appreciëren, maar weet je, ik denk dat ik deze zaak echt nog wel alleen aankan. Alleszins bedankt voor het aanbod! Marjan?

Marjan: Rij maar mee, Mark, anders geraak je toch niet thuis. Anke?
Bedankt voor 't drankje. Ik reken volgende keer wel af!

Marjan gaat naar buiten zonder haar vader aan te kijken. Mark en vader volgen. Licht uit. Liedje 1.